

grunder jeg denne Formening for det Første paa, at vi ere istand dertil, og at det paa ingen Maade er en Udgift, der vil overflige vort Lands Kræfter. Det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgkreds fortalte dem, hvorledes den nulevende Slægt havde til de to Krige, vi have ført, baaret en saadan Udgift, som den samlede Sum til Landets Forsvar udgjør, to Gange. Jeg tror, at man kan sige, at denne Slægt har baaret en saadan Udgift 3 Gange, naar jeg sjer til, at der siden 1864 — i de 10 til 12 Aar der ere foreløbne siden den Tid — er anvendt et tilsvarende Beløb til Udviklingen af forskellige store Foranstaltninger til Fremme af Landets Opkomst i forskellige Retninger, f. Ex. til Jernbanevesen og andre deslige store Udgifter, Udgifter, der ere lige saa store som den Udgift, det vil blive nødvendigt at bringe i Forflag for at kunne fyldestgjøre Anlaget af Befæstninger her i Landet. Jeg er derfor overtydet om, at vi ikke behøve at lade os skræmme af Udgifterne, og naar der først er lagt en saadan Befæstning om Landets Hovedstad, det Sted, hvor vi have alt vort Materiel, og hvor vor Flaade har sin Plads, saa er det min Overtydning, at Tjenden vil betænke sig to Gange, førend han gaar i Land paa Sjælland, idet han da veed, at han maa foretage en regelmæssig Beleiring, og at han udsætter sig for den Umstændighed, at Danmark faar Alliere, som ere jevnbyrdige med ham, og som kunne afskjære ham Tilbagegangen fra den S, hvortil han har oversført sine Tropper. De Herrer tilfaste os det Naab — det gjorde f. Ex. det ærede Medlem for Esensborg Amts 3de Valgkreds (S. M. Hansen), da det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) havde Nudet igaar — Dannevirke! Jeg har den Formening, at det er de Herrer af Flertallet og ikke Mindretallet, som ville bygge et Dannevirke. Zeilen i 1864 var den, at man havde offret for mange Pengemidler paa en udsat og udstrakt Stilling, som man ikke kunde forsvare, i Stedet for at anvende dem paa den tilbagetrukne Stilling, som man, naar den havde været tilstrækkelig stærk, vilde have været i Stand til at forsvare meget længere. Det er dette, som vi ville. Vi ville ikke sætte vor Lid til disse Befæstningsværker ude paa Yderpunkterne, som Tjenden har det i sin Magt at kunne gaa udenom og derpaa trænge ind i Landet og tilføie os det Dødsstød, efter hvilket det Hele vil være forbi. Vi formene, at, naar man gjør dette Hovedpunkt stærkt og fast, saa er der naaet Noget, som er virkelig betryggende. Jeg tror nu, at de Herrer af Flertallet se for lidt paa, hvor vanskeligt det er for en Tjende at komme i Land her paa Sjælland. Vi kunne tænke os enten England eller Preussen som den Tjende, der vil angribe Danmark, og sammenligne vi de Krigs- og Handelsflaader, som

disse Magter i dette Dieblif ere Herrer over, med vor, saa er saa meget sikkert, at de have Krigsskibe nok til at binde vor Flaade, enten det saa er ved Agersøfund eller Kjøbenhavn eller paa begge Steder, og desuden Krigsskibe nok til at konvoiere den Transportflaade, som er nødvendig til at føre den fornødne Styrke i Land paa Sjælland, og Tjenden vil kunne gjøre dette indenfor en saa kort Frist, at vi ikke ere i Stand til at forhindre det. Man kan ikke lægge saa stor Vægt paa det saakaldte Forsvar i første Linie, som Flertallet tror at kunne lægge derpaa. Der er forskellige ærede Medlemmer, som have talt imod denne Sag, og saaledes ogsaa det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Freberiksen), der sagde, at, hvorvidt han vilde stemme for eller imod Flertallet, var aldeles ligegyldigt, da Hovedsagen for ham var at finde Midler til at gaa imod Regjeringen. Overfor ærede Medlemmer, der have en saadan Opfattelse af et saa vigtigt Spørgsmaal som det at træffe Foranstaltninger til vort Lands Forsvar, er der ikke Meget at sige, thi de se paa denne Sag med en saadan Ligegyldighed, at det er aldeles aabenbart, at de intet Ønske have om, at Landet skal blive bragt i Forsvarsstand. Der er endvidere imod Kjøbenhavns Befæstning ansørt, at Befolkningen ikke kunde vindes derfor. Det er meget muligt; det skal jeg ikke sige noget Afgjørende om, men saa meget er sikkert, at, naar de, der sidde her, som have Leilighed til at sætte sig ind i Alt, hvad der foreligger, vedrørende denne Sag, og til at danne sig en Mening om dette Forhold, arbeide derimod og søge at ophjse Folket i den modsatte Retning, saa kan Folket selvfølgelig ikke vindes for Sagen. Skal Folket vindes for en saa stor og vigtig Sag som denne, saa kan det kun ske derved, at alvorlige Mænd, som have Kjendskab til Sagen, give den sit Vidnesbyrd og søge at bære den saaledes ud i Folket, at det kan lære den at kjende paa rette Maade, og derigjennem komme til at indtage sit Standpunkt til Sagen. Sker dette ikke, saa ligger selvfølgelig Ansvaret for, at det ikke sker, paa dem, der søge at lede Folket i den modsatte Retning. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen), der er Ordfører for Flertallet, udtalte igaar nogle Ytringer, som forekom mig at være i høi Grad sørgelige. Blandt disse var der en, der forekom mig at være ligesom Kvintessentsen af Alt, hvad han udtalte i denne Retning, og det var den, at naar Forholdet imellem Kjøbenhavn og Landet under en anden Generation var blevet anderledes, da kunde der blive bedre Udsigt til at befæste Kjøbenhavn. Det syntes mig, at der i denne Udtalelse af den ærede Ordfører for Flertallet laa en Tvivl, om det dog ikke vilde være rigtigt at gaa til at befæste Kjøbenhavn, men han lægger en saadan Vægt paa Partistillingen